Het was tekenend voor het onvermogen van Godfried Otto Devrede, oprichter van het bedrijf General Life And Death Inc., dat hij Samuel Gosschalk had uitgekozen om zijn imperium van de ondergang te redden. Hoe intelligent en kundig deze jongen ook was, hij miste een aantal essentiële menselijke eigenschappen en vaardigheden. Op het moment dat Godfried Otto Devrede tot hem kwam, liep Samuel al jaren langs de uiterste rand van de maatschappij.

De abnormale sociale ontwikkeling die Samuel Gosschalk had doorgemaakt tussen zijn twaalfde en zestiende verjaardag had geen aanwijsbare oorzaken. Hij was opgegroeid in een normaal gezin, was niet seksueel misbruikt, had geen trauma's opgelopen, was op de lagere school geen goede of slechte leerling, was als kind niet goed of slecht in sport, kortom, op de lagere school was Samuel een gemiddeld, vrolijk en stabiel kind. Dat hij daarna langzaam maar zeker wegdreef van de mensen, kan daarom niet anders worden gezien dan als een ingreep van hogerhand.

De muur die Samuel bouwde tussen hem en de mensen om hem heen werd almaar hoger en dikker. Vrienden haakten af, klasgenoten negeerden hem en zijn ouders gaven hun toenaderingspogingen op. Aan het einde van zijn vijftiende levensjaar verdween hij zonder woord van afscheid uit het leven van zijn laatste vriend, Daniël Mendel.

Mensen rond Samuel Gosschalk dichtten hem een vorm van autisme toe. Als dat had geleid tot opname in het medi-

sche circuit, hadden minder deskundige psychologen er ongetwijfeld het etiket *Pervasive Developmental Disorder - Not Otherwise Specified* of Syndroom van Asperger opgeplakt. Dat zou echter onterecht zijn geweest. Samuel had namelijk niets egocentrisch, had geen moeite zijn eigen emoties te uiten of emoties van anderen te erkennen en vertoonde geen dwangmatig, repetitief of ordenend gedrag.

Samuel had zijn mentale verbanning uit de reguliere maatschappij zelf in gang gezet met een gedachte-experiment, dat in eerste instantie vooral als grap was bedoeld. Het is niet bekend of hij er zich ooit van bewust werd dat hij met zijn experiment een onoverbrugbare afstand creëerde tussen hem en de andere mensen.

Zijn eerste test deed hij op de ochtend van zijn twaalfde verjaardag. Toen hij wakker was geworden besloot Samuel om alle kleuren in zijn hoofd een andere naam te geven. Rood noemde hij groen, geel bruin en blauw rood. Dat ging hem gemakkelijk af. Het kostte hem een ochtend om de nieuwe woorden in zijn hoofd aan de juiste kleuren te koppelen. 's Middags deed hij hetzelfde met emoties. Als iemand boos was, hoorde daar voor Samuel het woord vrolijk bij en als iemand lachte, noemde hij dat huilen. Nog later verzon hij geheel nieuwe woorden. Goed noemde hij korg, mooi werd vrad.

Pas na een paar weken zag Samuel waar hij mee bezig was. Door het hernoemen van begrippen probeerde hij te onderzoeken of zijn kijk op de wereld zou veranderen als hij los kon komen van het verbale kader dat hem als kind was aangeleerd. Uiteraard had Samuel er geen weet van dat beroemde filosofen hem voor waren gegaan in het onderzoek naar de relatie tussen taal, denken en beleving. Het verschil tussen hem en de geleerde filosofen was echter dat zijn geest nog jong en flexibel was, waardoor hij in staat was zich helemaal over te geven aan het onderzoek en het door hem ontwikkelde begrippenkader te verinnerlijken.

Zijn experiment was daarom succesvoller dan hij ooit had kunnen denken. Het spelletje was zeer verslavend en dat had

twee gevolgen. Allereerst werd zijn eigen vocabulaire steeds groter. Als hij zijn gedachten hardop uit zou spreken, zou niemand er een touw aan vast kunnen knopen. Daardoor kostte het hem steeds meer moeite om met andere mensen te praten. De vertaling van zijn eigen gedachten in normale mensentaal kostte hem steeds meer tijd en energie. Daarnaast gebeurde er nog iets anders. Voor zaken die in zijn eigen belevingswereld speelden, ontwikkelde hij steeds genuanceerdere uitdrukkingen. Hij creëerde een eigen innerlijke taal.

Op zijn zestiende was een normale sociale omgang met ouders, vrienden en schoolgenoten onmogelijk geworden. Na zijn eindexamen vond hij een baan bij een groot softwarebedrijf en daar ontpopte hij zich al snel als een oorspronkelijk denker die producten ontwikkelde waarvan geen mens zich kon voorstellen dat ze ooit toegepast zouden worden. Hij had het geluk dat zijn baas hem desondanks de ruimte gaf. Toen het door hem ontwikkelde supersnelle communicatieprotocol voor draadloos dataverkeer uitgroeide tot cashcow van het bedrijf, kreeg hij een onaantastbare positie die hem is staat stelde om in volledige vrijheid te experimenteren met nieuwe technieken. Onderhuidse scepsis en afgunst van collega's veranderde in bewondering met mythische trekjes. Samuel zelf merkte daar overigens niets van. Hij deed gewoon zijn werk en zolang hij met niemand hoefde te praten en geen verantwoording hoefde af te leggen voor wat hij deed, vond hij het allemaal prima.

Was Godfried Otto Devrede op de hoogte van de uitzonderlijke eigenschappen van Samuel? Had Godfried Otto Devrede enig vermoeden van de risico's die hij nam door deze man te kiezen als redder van GLAD Inc.? Waarschijnlijk had hij geen flauw idee.

Dat geldt overigens ook voor de rest van zijn werk. De gedachte dat aan GLAD Inc. een intelligent ontwerp ten grond-

slag ligt, is een mythe die de afgelopen decennia genadeloos is ontmaskerd door de mensheid. Het is inmiddels gemeengoed dat de rol van Godfried Otto Devrede in de ontwikkeling van zijn bedrijf marginaal, zo niet nihil, is geweest.

Wij moeten niet uit het oog verliezen dat de uitzonderlijke gebeurtenissen waarin Samuel en Daniël zo'n cruciale rol hebben gespeeld de basis hebben gelegd voor de Grote Ommekeer. Zonder de buitengewone kwaliteiten van deze twee vrienden had de zwalkende koers van het bedrijf GLAD Inc. onder leiding van Godfried Otto Devrede nog eeuwen of zelfs millennia voort kunnen duren. Als nieuwe bestuursvoorzitter van het bedrijf GLAD Inc. vraag ik u daarom, mede namens mijn collega's, de namen Samuel Gosschalk en Daniël Mendel tot in lengte van dagen met respect uit te spreken.

Amen.

Was getekend, Michaël Mans, CEO van General Life And Death Inc.

Deel 1

Verouderde producten

The moments before and after having sex

Godfried Otto Devrede, bestuursvoorzitter van 's werelds oudste en grootste bedrijf General Life And Death Incorporated, reed in zijn blauwe Aston Martin Convertible over de bochtige bergweg naar huis. De ondergaande zon kleurde de grillige rotsformaties in psychedelische kleuren. Hij passeerde de vervallen militaire uitkijkpost links van de weg en wist dat hij ruimschoots op tijd was om vanuit de schommelstoel voor zijn huis de zon te zien verdwijnen achter de met wijnranken en amandelbomen begroeide heuvels.

De tijd die hij kwijt was aan woon-werkverkeer, was een offer dat hij graag bracht voor het wonen op een bergtop vanwaar hij de wereld kon overzien. Hij probeerde zijn werkdag altijd zo in te richten dat hij op tijd thuis was om in het laatste licht van de dag te kunnen genieten van het oneindige uitzicht over zijn imperium.

Deze dag had Godfried nog een andere reden om zich te verheugen op zijn thuiskomst. Drie dagen geleden had hij een nieuwe bestelling geplaatst bij het postorderbedrijf From Heaven en het bedrijf had haar slogan, 'bezorging binnen drie dagen gegarandeerd, waar ook ter wereld', tot op heden altijd waargemaakt. Godfried kon zich daarom zonder voorbehoud verheugen op een nieuwe voorraad pornografische kwaliteitslectuur. Het zou een opwindend avondje worden, liggend op zijn stapel schapenvachten voor de brandende open

haard. Ter verhoging van de feestvreugde zou hij een flesje Sauternes Château d'Yquem 1983 uit de kelder halen. Exquise wijn en verfijnde erotiek. Lang leve de mens! De prachtige producten die de mens in korte tijd heeft voortgebracht wogen ruimschoots op tegen de kopzorgen die dezelfde mens hem de laatste eeuwen had bezorgd.

Zeker de laatste decennia was de druk op Godfried als CEO van GLAD Inc. enorm toegenomen. De exponentiële groei van de menselijke welvaart en intelligentie vormde een serieuze bedreiging voor de stabiliteit en continuïteit van zijn bedrijf. Godfried en zijn drie mededirectieleden waren elk jaar weer verrast door de managementrapportages en struikelden van incident naar incident. Daardoor was er onrust in de directie geslopen. Door het vanzelfsprekende vertrouwen dat een crisis slechts een rimpeling was in de ontwikkeling van het bedrijf, had de directie zich al die vele vele jaren geen zorgen hoeven maken. De ontwikkelingen sinds pakweg de Tweede Wereldoorlog hadden voor het eerst sinds de oprichting van het bedrijf ruimte voor twijfels gecreëerd. Godfried wist dat er zware jaren aan zouden gaan komen. Hij zou alles uit de kast moeten halen om de eenheid binnen de directie te bewaken en twijfels uit te bannen.

Om halfnegen was het donker en koud geworden. Tijd om het haardvuur aan te steken en het postpakket te openen. Verwachtingsvol pakte Godfried het bovenste boekje uit de neutrale doos. De foto op de cover was smaakvol, geen geslachtsdelen, pure erotiek. Klasse die hij gewend was van From Heaven. Twee naakte lichamen lagen kruislings over elkaar heen. Een witte vrouw lag op haar rug. Godfrieds blik werd meteen getroffen door haar mooie borsten die de zwaartekracht leken te negeren en fier overeind stonden. De zwarte man lag op zijn buik dwars over haar heen. Zijn gespierde billen bedekten haar geslacht. Dat was waar ook, bedacht Godfried. Hij had deze keer een speciaal multicultureel pak-

ket besteld. Snel bladerde hij door de rest van de boekjes in de doos. Zo te zien had From Heaven ernaar gestreefd om alle mogelijke raciale combinaties bij elkaar te brengen. Om zich niet te verliezen in de vele keuzemogelijkheden, stopte hij de boekjes snel terug in de doos en nestelde zich met het wit-zwarte mensenkruis in de stapel wol voor het haardvuur.

Hij hoefde bijna niets te doen om rond negen uur voor de eerste keer klaar te komen. Alleen al het kijken naar de foto's was voldoende om halverwege het verhaal een orgasme te krijgen. Op het moment suprême richtte hij zijn exploderende lid richting de haard en ejaculeerde. De eerste twee golven sperma bereikten het vuur en spatten sissend kapot tegen een gloeiend houtblok. Hij veegde de rest van het vocht van de vloer en zijn handen en gooide de tissue ook in het vuur. Het was tijd voor een sigaret en nog een glas wijn.

Godfried voelde hoe de nicotine zich via het bloed door zijn lichaam verspreidde. Vroeger was hij een verstokt roker geweest. Toen uit wetenschappelijk onderzoek was gebleken dat roken slecht was voor de gezondheid, had hij zich moreel verplicht gevoeld te stoppen, ook al had hij zelf het eeuwige leven. Er was slechts één uitzondering op die abstinentie: na een orgasme gunde hij zichzelf twee sigaretten.

Nagenietend van de twee Marlboro's, vroeg hij zich af wat hij de rest van de avond zou doen. Zou hij de bestuursvergadering van morgen voorbereiden, voor de televisie gaan hangen of toch maar doorgaan in de thriller waarvan hij nog maar honderd bladzijden hoefde te lezen? Tot zijn verrassing dwaalden zijn gedachten af naar de witte vrouw en de zwarte man die hij halverwege hun voorstelling terzijde had geschoven. Hij zou toch niet een tweede keer… Dat was al jaren niet meer voorgekomen. Alleen de gedachte al deed zijn geslacht zwellen. Hij stond op en pakte het blaadje, dat hij net zorgvuldig had opgeborgen, weer tevoorschijn.

Volgens de teksten bij de foto's was de vrouw inmiddels drie keer klaargekomen, maar nog steeds niet verzadigd. Neem me, neem me nog een keer, kreunde ze. De donkere man leek het allemaal best te vinden en zijn zwarte geslacht toonde nog geen tekenen van verval. Aandachtig bestudeerde Godfried de foto. Had hij dat in den beginne allemaal zo bedacht? Hij kon het op dit moment niet bedenken. Wel leverde het opwindende foto's op, dat was een feit.

Tevreden voelde hij aan zijn geslacht. Dat had zich voor de tweede keer die avond opgericht en Godfried voelde dat lustgevoelens op het punt stonden zijn bewustzijn over te nemen. Seks® was geweldig. Het was de beste uitvinding van zijn bedrijf en het had GLAD Inc. groot gemaakt.

Net op het moment dat hij zijn stijve lid met zijn rechterhand omvatte om voor de tweede keer die avond een orgasme te bereiken, ging de telefoon. Godfried twijfelde. Als hij de telefoon opnam, was de lust voor de rest van de avond waarschijnlijk verdwenen. Maar ja, had hij een keus? Dat was het lot van een CEO. Het bedrijf ging altijd voor. Teleurgesteld liet hij zijn inzakkende lid los en pakte de telefoon op.

'Godfried.'

'Met Michaël.'

'Zo laat nog. Je hebt vast iets belangrijks.'

'Stoorde ik?'

'Nee, ga je gang.'

'Ik ben net gebeld door Raffa. Hij klonk overstuur. Er was vandaag iets gebeurd, zei hij, waardoor hij het niet meer zag zitten.'

'Heeft hij verteld waar het over ging?'

'Nee, het voorval op zich was voor hem niet het belangrijkst.'

Godfried zuchtte. Rafaël Dominicus zag wel vaker problemen. Op zich was dat niet erg, alleen pleitte hij de laatste tijd steeds vaker voor het treffen van maatregelen om de problemen op te lossen. En dat druiste in tegen de algemene lijn van

GLAD Inc. die het ingrijpen in natuurlijke processen principieel afwees.

'Ik begrijp dat hij het er morgen tijdens de directievergadering over wil hebben.'

'Niet alleen dat. Hij zal morgen voorstellen om het Einde der Dagen® in te zetten.'

'Hè?'

Meer kon Godfried niet uitbrengen. Het Einde der Dagen®? Meteen schoten verschillende vragen door zijn hoofd. Meende Raffa dat echt? Realiseerde hij zich wat dat voor hemzelf en de rest van de directie betekende? Wat nog belangrijker was: hoe dachten de andere directieleden erover? Had Godfried de twijfels bij zijn collega's onderschat? Stond hij aan de vooravond van de ondergang van zijn bedrijf? Een gevoel van paniek overviel hem.

'Michaël, wat vind jij daarvan?' vroeg hij met onvaste stem.

'We moeten onder ogen zien dat het op het moment niet goed gaat. Als we niet uitkijken raken we als directie de regie kwijt. In dat licht moeten we geen enkele optie uitsluiten.'

Godfried voelde de grond onder zijn voeten wegzakken. Als Michaël zich achter Raffa schaarde was het pleit beslecht.

'Maar laten we vooral niet in paniek raken. Wat we ook doen, het moet een weloverwogen beslissing zijn,' vervolgde Michaël Mans. Dat stelde Godfried enigszins gerust.

'We hebben het er morgen over,' besloot hij het gesprek. 'Bedankt voor het telefoontje.'

'Graag gedaan, welterusten.'

Godfried nam een slok van zijn bourgognewijn. Het smaakte hem niet meer. Waarom in godsnaam het Einde der Dagen®? Waarom meteen het zwaarste middel? Het Einde der Dagen® was een van de meest succesvolle producten van het bedrijf GLAD Inc. Hoewel geen enkel mens wist wat het voorstelde, vormde het Einde der Dagen® voor grote delen van de mensheid een anker in het onveilige en onzekere bestaan. De gedachte dat aan het Einde der Dagen® over ieder individu een

Laatste Oordeel® geveld werd, was van grote betekenis gebleken voor het ontstaan van de beschaving. Het besef dat er nog iets stond te gebeuren na de dood, had geleid tot normen en waarden. Deze waren vertaald in regels die de ruggengraat van een maatschappij vormden. En die maatschappij was het perfecte uitgangspunt voor langdurige instandhouding van de menselijke soort.

Door de mens was veel geschreven en gespeculeerd over de aard van het product Einde der Dagen®. Godfried had echter nog nooit iets gelezen wat de werkelijkheid benaderde. Vreemd was dat eigenlijk, omdat het zo'n voor de hand liggend concept was. Een bewijs dat geniale ideeën altijd eenvoudig zijn. Het product had echter één groot nadeel. In de handleiding stond niet beschreven welke gevolgen het gebruik zou hebben voor het bedrijf GLAD Inc. Zou het bedrijf ophouden te bestaan? Was het bedrijf nog nodig na het inzetten van het Einde der Dagen®? En dat baarde Godfried zorgen. Dat was de enige reden waarom ze het product nog nooit hadden gebruikt, hoewel daar wel een paar keer aanleiding toe was geweest.

Godfried moest hoe dan ook voorkomen dat de directie zou besluiten om het Einde der Dagen® toe te passen. Dan zou al het werk dat hij het afgelopen jaar had gestoken in een reddingsplan voor de mensheid voor niets zijn geweest. Dat zou tragisch zijn. De voorbereidingen waren bijna afgerond en de eerste fase van de uitvoering ging binnenkort van start. Komende week verschenen op de televisie de eerste aankondigingen van een nieuw spelprogramma met de provocerende naam *Gods Zoon*. Over twee maanden ging het programma echt van start. Het zou de opmaat zijn van een operatie die zijn weerga niet kende in de geschiedenis van zijn bedrijf.